

— Азъ владѣя само едно единствено изкуство, — отговорилъ скромно котакътъ.

— Я кажи да видимъ, що за изкуство е то, — рекла лисицата.

— Ако ме подгонятъ кучета, — рекълъ котакътъ — азъ мога веднага да се кача на нѣкое дърво и да се спася.

— И това е всичко? — запитала лисицата.

— Азъ владѣя повече отъ сто изкуства, а, освенъ това, имамъ и единъ човалъ, пълненъ съ хитрости. Азъ те съжалявамъ. Ела съ мене. Искамъ да те науча, какъ леко можешъ да се избавишъ отъ кучета.

Тъкмо въ това време се показали изъ гората ловци съ четири кучета. Котакътъ бързо скочилъ върху едно дърво, изкачилъ се до върха му и се скрилъ между клонитъ и листата. Лисицата сжщо се опитала да избѣга, но бързитъ кучета се нахвърлили върху нея.

— Отвържи човала, Кума Лисо, отвържи човала! — викалъ котакътъ отъ дървото.

Но кучетата били я сграбчили вече съ остритъ си зъби и здраво я държали.

— Ей, Кума Лисо, помогни си съ нѣкое отъ многото твои изкуства! — извикалъ пакъ котакътъ.

Но бедната лисица била вече мъртва и нищо не отговорила.

Хр. Спасовски

СЛЪНЦЕ — ЗДРАВЕ

Попитахъ азъ гората: — Ти
при всѣка пролѣтъ все цвѣтишь
и дишашъ радостъ и прохлада...
Кажи: защо си вѣчно млада?
— Затуй, че всѣки день съсь живи
лъжи ме слънцето облива!

Попитахъ и полето: — Въ тебъ
тревина млада все расте,
цвѣтя безброй те украсяватъ...
Кажи: кое ти младостъ дава?
Отвърна: — Слънцето, що грѣе,
зари надъ мене що пилѣе!

Тогава врекохъ се: — Обетъ
предъ тебъ, о, слънце, давамъ светъ!
— Азъ всѣки день ще те посрѣщамъ —
да ме цѣлувашъ ти горешо,
да вливашъ здраве въ мойтъ жили,
да ме облъхвашъ съ пламъ и сили!

Александъръ Земни